

USCAREA LA AER ȘI REHIDRATAREA BOILIESURILOR
Sucul de cânepă

Uscarea la aer și apoi rehidratarea boiliesurilor cu diferite lichide este un lucru despre care am scris destul de mult în decursul anilor și este o metodă pe care am dezvoltat-o și cu care mi s-a asociat numele în UK de foarte multe ori. Mă deranjează totuși când văd că diferiți scriitori-pescari confundă rehidratarea boiliesurilor cu dipuirea lor. Acestea două sunt metode complet diferite și cu rezultate la fel.

SHAUN HARRISON (TEXT ȘI FOTOGRAFIE)

SHAUN HARRISON
 PESCAR ENGLEZ DE CRAP,
 FABRICANT DE NADĂ ȘI
 CUNOSCUT AUTOR DE ARTICOLE.

INCĂ folosesc în mod convențional boiliesuri direct din pungă, atunci când pot, pentru că este un mod de pescuit mult mai ușor și care consumă mult mai puțin timp, însă sunt momente când pescuitul devine dificil și simt că trebuie să folosesc alte metode pentru a avea un plus față de ceilalți pescari. Presupun că toți avem câte un as în mânecă pe care îl scoatem atunci când lucrurile nu merg așa cum ne-am dorit. La început obișnuiam să usuc boiliesurile proaspete-înghețate doar pentru a le lungi viața, pentru atunci când pescuiam pe continent și când presupunea să călătoresc mult pentru a ajunge la pescuit. Acest lucru se întâmpla în perioada în care nu suportam momelile *shelf-life* (viața lungă pe raft). Sau pentru a completa acest punct, nici peștilor nu prea le plăcea ce era folosit în conservarea acestor momeli de raft. Cum s-au schimbat aceste probleme cu metodele folosite de Quest Baits, prin stabilizarea momelilor proaspete fără folosirea conservanților, este o altă poveste care a fost prezentată în articolele trecute.

LACUL MANGROVE, MĂLUL CÂT CASA

Această metodă de uscare și rehidratare am folosit-o atunci când am pescuit pe lacul sindical Mangrove, condus de Tim Paisley și am început să mă gândesc mult cum aș putea obține un plus în a prinde pești față de ceilalți pescari. Toți abonații acestui lac erau pescari foarte buni. Toți pescuiseră pentru mult timp pe acest lac și toți au avut capturi mari peste tot pe unde au pescuit, mulți dintre ei fiind nume foarte sonore în UK. Lacul Mangrove este unul natural, care se află acolo de mii de ani. Substratul este unul foarte mâlos, probabil fiind lacul cu cel mai mult mâl pe

care am pescuit. O metodă prin care am vrut să determin cât de adânc este stratul de mâl a fost prin tăierea unor ramuri de salcie de 8 și chiar 10 metri pe care le-am scufundat în apă până am ajuns la un substrat mai tare. Când ieșeau din apă 40-50 cm din acele ramuri lungi m-am gândit că ar trebui să mă opresc. Aveam nevoie de ramuri de 15 metri, poate chiar mai mult, pentru a ajunge la un substrat mai ferm, lucru care s-a întâmplat până la urmă. Cred că acum s-a realizat faptul că lacul Mangrove este unul foarte mâlos. Dar ce legătură are asta cu rehidratarea boiliesurilor? Mai așteptați puțin și o să vedeți.

CUM SCĂPĂM DE MIROSUL DE MÂL

Nu știam încă punctele fierbinți pe care fiecare lac le are, nu știam dacă pescuisem pe zonele bune sau pe cele mai puțin bune ale lacului. Un lucru care m-a pus pe gânduri a fost faptul că momelile de la cârlig, scoase din apă miroseau foarte puternic a mâl. Crapii nu sunt deranjați foarte mult de acest lucru, însă eu eram și încă sunt. Acest lucru nu îmi făcea bine la încredere. Nu caut o supradozare a aromei, însă problema că momelile mele deveniseră mai puțin detectabile după o durată mai lungă de stat în apă, devenise săcâitoare pentru mine. Acest lucru devenea îngrijorător, deoarece toți peștii îi prindeam în cea de-a doua noapte a partidelor mele de 36 de ore. Toate boiliesurile sunt deshidratate până la un anumit moment în timpul

unui proces de uscare și răcire. Acesta este motivul pentru care ele se micșorează puțin după ce sunt scoase de la fierbere și pentru care boiliesurile se umflă după o perioadă de stat în apă. Ele pur și simplu sug apa și se rehidratează singure până la un nivel maxim de absorbție. Am avut câteva kilograme uscate de boilies, preparate pentru un pescuit în Franța și deodată mi-a trecut prin cap că ar trebui să fac niște experimente pentru a găsi cantitatea de lichid și durata de timp necesare pentru a converti momelile mele uscate la aer, în momeli normale rehidratate. Așadar, am experimentat folosind aceste boiliesuri uscate la aer și le-am pus în trei găleți separate, peste care am turnat diferite cantități de apă din micul iaz aflat în grădina mea. Niciodată nu am folosit apă de la rețea pentru a prepara boiliesuri sau pentru a le înmuia. Dacă nu am posibilitatea de a folosi apă naturală dintr-un lac, atunci folosesc apă plată. Fac orice pentru a evita folosirea diverselor chimicale utilizate la tratarea apei care ar putea dăuna boiliesurilor.

În dimineața următoare, momeala din găleata numărul 1 era încă tare la interior. În găleata numărul 2 momeala arăta neschimbată, de parcă tocmai ar fi fost aruncată în apă. În final, momeala din găleata numărul 3 arăta de parcă ar fi stat toată ziua pe fundul lacului. În cea de-a treia găleată cantitatea de apă era cea mai mare. Pentru că sunt atent cu banii și pentru că nu îmi place să fac risipă, am luat aceste momeli experimentale la următoarea mea sesiune de pescuit pe Mangrove. În mod normal dacă aș forța boiliesurile mele în a înghiți cât mai multe lichide înainte de a le introduce în lac, atunci în mod sigur va fi mai greu ca ele să tragă mirosul de mâl. Cu cât mă gândeam mai mult la această idee, cu atât îmi plăcea mai mult. Poate mai mult lichid în momeală ar modifica gradul de îmbibare cu apă? Acestea s-ar îmbiba mai încet sau mai repede? Mentea mea intrase într-o zonă de turbulență. Această partidă de pescuit avea să îmi schimbe părerea despre momeli și despre modul de pescuit în lacuri cu mâl mult. Aveam dreptate – momelile îmbibate în lichid luseră foarte puțin miros de mâl. După ce m-am întors de la această partidă de pescuit, am început să experimentez îmbibarea momelilor mele deshidrata-

Sucul de cânepă

te cu diverse lichide. Așa cum era de așteptat, cu cât era mai gros/vâscos lichidul, cu atât dura mai mult ca momeala să se îmbibe și implicit să se rehidrateze.

ADITIVUL NUMĂRUL 1

Acum, toată lumea știe despre eficacitatea semințelor de cânepă. Crapii iubesc aceste semințe, sunt formidabile. Am folosit în decursul anilor cânepa mai mult decât orice altă momeală. Problema este însă că uneori poate fi prea bună. Crapii se hrănesc foarte bine cu ea și apoi devine frustrant de dificil să îi faci să se hrănească cu o momeală mai mare și devine foarte greu să îi mai păcălești. Obişnuiam să gândesc că pe aceștia nu îi deranjează să mănânce și altceva atunci când li se oferă un pat mare de cânepă. Acum, mi-am schimbat părerea. Odată ce cânepa este mâncată, abia atunci ai o șansă mai bună de a prinde un crap care caută și se plimbă după mâncare. Multe companii au încercat să scoată bani din această momeală fenomenală, însă niciuna nu a reușit să scoată ceva care să atragă mai mult decât cânepa în sine. Diferite mixuri de cânepă și alte semințe – uleiuri de cânepă, aromă de cânepă etc. nimic nu se ridică la atracția naturală a semințelor de cânepă. Acest lucru nu se realizează deoarece majoritatea sunt făcute din rămășițele semințelor, tulpină etc. Însă,

Unul dintre peștii record prinși atunci pe Mangrove

dacă torn apa uleioasă de la proaspăta fierbere a cânepii în micul iaz din grădină, crapii sunt atrași instant într-un mod de hrănire. Printre primele astfel de lichide cu care am experimentat rehidratarea boiliesurilor uscate la aer (tari ca piatra și uscate până la miez) a fost apa folosită la fierberea semințelor de cânepă. Rezultatul a fost unul amețitor pentru mine. Am observat că două părți de boilies de 10 mm uscate la aer reușeau să tragă o parte de „suc de cânepă” (ca măsură am folosit un pahar mare) și încă arătau și se simțeau ca niște boiliesuri standard. Aveam acum boiliesuri îmbibate cu trei măsuri de „suc de cânepă”! Știam că au să meargă înainte de a le folosi. În

decursul timpului am încercat diverse forme de semințe de cânepă în boiliesurile mele, însă de fiecare dată am ajuns să am probleme la rularea acestora, din cauza naturii uleioase a cânepii. Păcat că nu mi-am dat seama mai devreme să le introduc după ce am făcut boiliesurile!

ZECE ANI DE TESTE

Am condus cu foarte mare viteză pentru a ajunge repede la Mangrove și pentru a încerca prima oară nemaipomenitele mele boiliesuri îmbibate în „suc de cânepă”. Această partidă avea să devină cea mai productivă din cele de la Mangrove. Un alt lucru nemaipomenit a fost că am prins pește chiar din

prima seară. Am folosit la început doar momeala care a tras cel mai mult lichid, iar în cea de-a doua seară eram sigur că toată momeala aruncată în apă era îmbibată în lichid. Am prins crapi de 10 kg, 13,4 kg, 12,6 kg, 16 kg (Conan), 7,2 kg, 12,9 kg, 9,8 kg și 12,4 kg și am pierdut un pește. A fost o partidă entuziasmantă pentru mine, 9 pești în 36 de ore la noua mea momeală, pe un lac care este într-adevăr dificil și provocator! Ultimele două trăsături au venit în momentul în care avertizorii erau strânși, iar lansetele stăteau pe ponton. A trebuit să plec lăsând în urmă un loc plin de pești care se hrăneau, pentru a începe un drum de două ore înapoi la muncă. În mod clar aveam în față o prezentare alternativă a momelilor, pe care aveam să o dezvolt în viitor. Sincer, nu aș dori să transform acest articol într-unul în care să prezint cât de mult am prins, așa că nu am să mai continui lista cu numeroase capturi săvârșite la următoarele partide de pescuit la care am folosit acest tip de momeală. Suficient mi se pare să spun faptul că la o partidă de pescuit de trei nopți pe un lac din Franța am prins 44 de crapi culminând

cu unul de 21 kg la debutul cu aceste momeli acolo. În UK am fost invitat să pescuiesc pe un lac incredibil de mălos pe care nu mai fusesem niciodată și am prins un crap oglindă de 17 kg, un crap comun de 15 kg și alți câțiva de 10 kg. Acestea se întâmplau în vara anului 2001. Scriu aceste cuvinte în Octombrie 2011, peste 10 ani de la prima

experimentare a boiliesurilor rehidrate și în mod cert această metodă a avut capturi impresionante de-a lungul timpului și nu este un lucru născocit de mine pentru a avea despre ce scrie.

CUM AM CÂȘTIGAT ÎNCREDEREA CRAPILOR

Până în această zi, „sucul de cânepă” a fost și este cel mai eficace lichid de rehidratare din cele folosite. Să fiu sincer, a fost atât de bun pentru mine încât am experimentat mai rar un alt lichid în afară de acesta. La început, în partidele de pescuit pe Mangrove, fie prindeam mulți pești, fie nu prindeam absolut nimic. Atunci când peștii se aflau pe patul de nadă, nu era nimic care să îi determine să plece. Sunt sigur că în partidele ciudate în care nu prindeam nimic, pur și simplu nu îmi dădeam seama de zona pe care se află peștii sau nu reușeam să îi fac să vină pe patul meu de nadă. Poți să ai cea mai bună momeală din lume, însă nu vei reuși să prinzi crapi, dacă aceștia nu se află acolo. În perioada premergătoare iernii, în acel prim an 2001, încă prindeam pești pe paturi masive de nadă. Acestea erau perioadele în

Pontonul de pe Mangrove unde au fost folosite pentru prima oară boiliesurile rehidrate.

Boiliesurile uscate și apoi rehidrate nu vor mirosi a mîl.

Încearcă în continuare lucruri noi pentru a avea trăsături.

Sucul de cânepă

care ceilalți pescari nădeau foarte puțin. Așadar, oare de ce momeala mea rehidratată prindea mai bine decât momeala normală și la ce concluzii am ajuns după o folosire îndelungată? Nu cred că pot să minimalizez răspunsul la doar un singur motiv. Am început prin a încerca să le umplu cu un lichid pentru a ține mirosul/aroma de mâl departe de ele. A rezultat o momeală cu o textură spălăcită. Multe dintre momelile pe care crapul le consideră nesigure și cu care se întâlnește destul de des au miezul tare și uscat. Însă dacă ele se află de câteva zile pe vad și le vor mânca după ce pescarul a plecat, atunci acestea vor avea miezul moale și umed. Așa că am decis să ofer momelii o textură care să îi inspire crapului siguranță. Am încercat să grăbesc acest proces prin simpla adăugare a „sucului de cânepă” în boiliesurile normale. Da, trag puțin suc, însă nu atât de mult precum cele care sunt mai întâi uscate la aer. Cu aceste momeli am

Ultimii doi pești au venit când avertizorii și celelalte bagaje erau strânse

prins pește, însă nu la fel de mult sau la fel de constat. Acest lucru îmi indică faptul că nu neapărat „sucul de cânepă” este principalul aditiv care ridică atracția acestor momeli. Un lucru care contează, este că subtila aromă de Rahja Spice și Special Crab

(două dintre tipurile de boiliesuri de la Quest Baits cu care am avut mare succes prin rehidratare – ambele tipuri se usucă destul de ușor) încă se simte prin „sucul de cânepă”. Ambele completându-se una pe cealaltă.

MOMELI CÂT MAI MOI

Momelile cu care am avut cel mai mult succes au fost cele uscate la aer pentru 12 luni, așa că viața momelii nu este o problemă aici. Le-am folosit pe toate până acum așa că va mai dura încă un an pentru a repeta scenariul. Cu cât am făcut mai moi aceste momeli, cu atât au mers mai bine și am prins mai mulți pești. În prezent îmi rehidratez în totalitate cu apă/„suc de cânepă” momelile. În mod ideal, îmi place să fie atât de moi încât să le pot sparge între degete cu mare ușurință. Celelalte specii mai mici ar trebui să fie un coșmar pentru cei care folosesc aceste momeli moi, păstoase, însă nu este așa. Da, am prins și lini, însă aceștia hrănindu-se pe zona nădită nu sunt un lucru rău. Peștii care se hrănesc atrag alți pești. Nădirea acestor momeli cu cobra, va

fi o mare problemă. Eu de obicei pentru nădire folosesc spodul, catapulta sau spombul. Foarte mulți pescari usucă la aer momelile pentru partidele de pescuit pe continent, pentru a putea căra cât mai multă momeală și pentru a o conserva în același timp. Majoritatea pescuiesc cu ele uscate, fără a le rehidrata. Am făcut și eu același lucru în trecut și am reușit să prind crapi incredibil de repede cu aceasta. Totuși acestea vor absorbi foarte multă apă din lac și alte mirosuri care vor masca aroma pe care au avut-o la început. Dacă veți reuși să le rehidratați fie cu puțină apă sau cu atracțanții doriți, atunci vă pot asigura că momelile vor deveni mai eficiente ca de obicei. Frumusețea rehidratării este că vă permite să folosiți orice lichid pe care poate nu reușiți să îl folosiți în fabricarea lor. Iar dacă nu au mai fost folosite pe acel lac, atunci s-ar putea să aveți o surpriză mai mult decât plăcută. Deshidratarea prin uscare și apoi rehidratarea momelilor este metoda perfectă de a îmbiba boiliesurile cu arome care se distrug la fierbere cum ar fi cele baza-

Legendarul Conan la boiliesurile rehidratate.

te pe etil alcool. Mulți atracțanți se pierd la procesul de fierbere așa că de ce să-i mai punem?

PLUSURI ȘI MINUSURI

După toate plusurile acestor metode, am să termin prin a enumera câteva minusuri pe care le puteți evita. Am

Am folosit la început doar momeala care a tras cel mai mult lichid, iar în cea de-a doua seară eram sigur că toată momeala aruncată în apă era îmbibată în lichid. Am prins crapi de 10 kg, 13,4 kg, 12,6 kg, 16 kg (Conan), 7,2 kg, 12,9 kg, 9,8 kg și 12,4 kg și am pierdut un pește.

observat că boiliesurile rehidratate se strică sau se acresc mai repede decât cele normale. Nu prea trebuie folosite mai mult de 48 de ore de la rehidratare. În final, dacă sunt lăsate în lichid și la soare, acestea o să înceapă să plutească după câteva zile. La fel se întâmplă și cu „sucul de cânepă”, care dacă este fierbinte și este pus peste boiliesuri, acestea vor pluti, așa că un sfat ar fi să lăsați apa să se răcească apoi să începeți procesul de rehidratare. Prin urmare, următoarea dată când mergeți la pescuit și aveți nevoie de ceva în plus pentru a prinde pește față de ceilalți pescari, încercați această metodă. Fir întins! 🇷🇷

CEL MAI MARE PEȘTE DIN LANTUL CAPTURILOR RECORD DE PE MANGROVE

QUEST BAITS

Distribuitoare: SC MEDISERV SRL,
www.questbaits.ro - Tel: 0723577468
Contactați-ne pentru a afla magazinele partenere.

BOILIESURI și PELETE pentru IARNA:

CHILLI CHOCOLATE
Aroma: ciocolata cu ardei
Baza: faina de peste și mancare pentru pasari

PINEAPPLE CRUSH
Aroma: ananas
Baza: cereale, drojdie și alge marine

RAHJA SPICE
Aroma: curry indian
Baza: Robin Red cu mancare pentru pasari

TIGER NUT CRUNCH
Aroma: alune tigrate
Baza: alune tigrate, seminte și insecte

GHURKKA SPICE
Aroma: cocos, condimente
Baza: Nectarblend, alune, nuci, hamsie, lapte praf

LIVER B8
Aroma: ficat
Baza: fainuri de ficat, carne și sange

SURF 'n' TURF
Aroma: squid și fructe de mare
Baza: ficat, carne, piper

FRITY TRIFLE
Aroma: fructe și frisca
Baza: mancare pentru pasari

